

Wij zagen ons in een kleine groep mensen veranderen

- I Wij zagen ons in een kleine groep mensen veranderen
zonnen draden hazen gouden haren
Wij waren verwonderd en kregen deze uitleg
- II Heer als hij zich strekt, dame als zij zich kromt,
zo rent door de ochtend van het jaar haas.
De vreemdste verhalen gaan over hem heen
- III LA, lauw de avond, de camera tegen speelt
zieltogend BNN-baasje dat het raakt verlekkerd.
Het speelt maar. Dood steekt naar kindheid over
- IV In een veld van zilver een stappende zwarte haan,
sterrenbeeld van inbeelding, vóelt zich daadwerkelijk
symbool. Van inbeelding wind, weg, windwijzer
- V Zij ziet aan de overkant een klant, vriend, of klantvriend
die haar soms, soms bezorgt wat hij zelf niet kan krijgen.
Hij pijpt haar, Things neuriënd, slikt uit haar wereld
- VI Dat haas al haar jongen levenslang in draagt,
ze slechts in de overvloedigste lentes laat lopen
is een legende. Daar is trouwens de zebra
- VII waarop haan in het magere veld van zijn laarzen
al zijn zienswijzen met de wind mee verkondigt.
haan is al, haas is pas, maar des te gezwinder
- VIII Kruising. Grijsblauw de morgen, geelzwart 2 A.M.
Het licht gaat op groen. Wij zagen verwonderd
een witte (witte roos) ontmoeting
- IX Ze kleurt haar nagels met autolak, de she-male,
wacht op het DON'T WALK licht, dan gaat hij.
Naar De Graaffs idee lacht ze, de 'vriend' 'ziet' 'een traan',
- X zelf weten doet niemand iets. Bart droogbekt
'Wat een wijf, joh! Dat geloof je toch niet hee!'
De camerakamerheer kameraadt ja, nee
- XI Ik zou graag een meisje zijn - dus rijd ik een Porsche -
dus zit met platjes - ik noem me Kelly Gula,
Grace en Gene na, graceful genes, genetic disgrace
- XII 'De keizer vereerd als godin', indianenverhalen
uit de Romeinse tijd. Als de haan kraait

blijft je gezicht staan. Haas kijkt voor zijn plezier

- XIII angstig om naar zijn ebenhaezer, een terugweg,
 haan blind vooruit. Engelen vluchten. Grijsbruin pluis
 en verscheidenverwige vederen dwarrelen.
- XIV De uitleg verliep voor iemand had kunnen vragen
 wat dit gezicht beduidde, maar een dezer dagen
 waren wij, alleen, bij de Poli urologie
- XV en vernamen waarom wij geen kinderen kregen:
 'Bij meneer functioneert slechts één teelbal.
 De andere is wat wij noemen een haneëi.'
- XVI Al mijn verDNAeringen voor stro-poppen. Ons gebots in bed
 een rinkelende cimbaal. De liefde beweegt zon en sterren
 maar de mijne brengt niets naar de overkant.

Uit: Tonnus Oosterhoff, *Wij zagen ons in een kleine groep mensen veranderen*,
Amsterdam 2002.